

FRANJEVAČKA CRKVA
SV. IVANA KRSTITELJA U ZEMUNU
TJEDNE OBAVIJESTI
GODINA XI. broj 558 25. rujna 2022.

26. NEDJELJA KROZ GODINU (C)

PRIMIO SI DOBRA SVOJA, A TAKO I LAZAR ZLA.
SADA SE ON OVDJE TJEŠI, A TI SE MUČIŠ.

U ono vrijeme: Reče Isus farizejima: »Bijaše neki bogataš. Odijevao se u grimiz i tanani lan i danomice se sjajno gostio. A neki siromah, imenom Lazar, ležao je sav u čirevima pred njegovim vratima i priželjkivao nasititi se onim što je padalo s bogataševa stola. Čak su i psi dolazili i lizali mu čireve.

Kad umrije siromah, odnesoše ga anđeli u krilo Abrahamovo. Umrije i bogataš te bude pokopan. Tada u teškim mukama u paklu, podiže svoje oči te izdaleka ugleda Abrahama i u krilu mu Lazara pa zavapi: 'Oče Abrahame, smiluj mi se i pošalji Lazara da umoči vršak svoga prsta u vodu i rashladi mi jezik jer se strašno mučim u ovom plamenu.' Reče nato Abraham: 'Sinko! Sjeti se da si za života primio dobra

svoja, a tako i Lazar zla. Sada se on ovdje tješi, a ti se mučiš. K tome između nas i vas zjapi provalija golema te koji bi i htjeli prijeći odavde k vama, ne mogu, a ni odatle k nama prijelaza nema.'

Nato će bogataš: 'Molim te onda, oče, pošalji Lazara u kuću oca moga. Imam petero braće pa neka im posvjedoči da i oni ne dođu u ovo mjesto muka.'

Kaže Abraham: 'Imaju Mojsija i Proroke! Njih neka poslušaju!' A on će: 'O ne, oče Abrahame! Nego dođe li tko od mrtvih k njima, obratit će se.' Reče mu: 'Ako ne slušaju Mojsija i Prorokâ, neće povjerovati sve da i od mrtvih tko ustane.'«

Lk 14, 1.7-14

GOZBA USKRSNUĆA

Isuse, mi nismo najgori. Čak nam se čini da smo prilično dobri u odnosu na mnoge druge. Vjerujemo da si s nama prilično zadovoljan. A ipak, izgleda da nešto nije potpuno u redu. Naš grijeh je kao i onaj bogatašev iz evanđelja. Nemamo očiju, nemamo srca da vidimo siromaha pred našim vratima. Za njega nema mjesta u našim salonima za našim stolovima. Želimo imati svoj mir i svoju lagodnost. Imamo svoje vrijeme za Dnevnik, imamo pravo na svoj počinak. Dočekat ćemo i svršetak svoga života, a da za one vani nismo ni prstom makli.

Zapanjen sam oštrinom presude. Nije li ona malo preteška? Ovaj bogataš zapravo nije učinio nikakvo zlo, nije počinio neki teški grijeh. Abraham mu u tom pogledu ništa ne predbacuje. Upozorava samo na to što se gostio za svoga zemaljskog života i što mu je bilo lijepo. Zar nam ovdje na zemlji ne smije biti lijepo? Zar se samo Lazarovom bijedom može osigurati ljepota neba? Pokušavam te shvatiti, Isuse. Upozoravaš da je nastao ogroman jaz, provalija velika između ovog bogataša i siromaha Lazara. Krivnja je u bogatašu, jer je Lazar stajao na njegovim vratima, ali mu ih on nije otvarao. Upozoravaš nas na slične provalije. Postoje sve veće i veće provalije između onih koji su nam bliski i dragi, onih koji nam pomažu i vole nas, te onih koji ne pripadaju u taj naš už

krug, u izbor našega srca. Mislimo da nismo pozvani sve ljubiti. Ima ih toliko koje prepuštamo ljubavi drugih, koje upućujemo na socijalne urede, kojih se rješavamo da nam ne smetaju. Neka ih drugi prihvate i ljube. A pokucali su na naša vrata.

Dobri Isuse, bojim se da ta provalija u vječnosti može postati nepremostivom. Ti nam dolaziš u takvima koje nitko neće i kucaš na vrata našega srca. Hoćeš li zateći vrata moga srca otvorena?

Probudi nas, Gospodine, i pošalji nam neki znak dok još nije kasno! Međutim, ti nas upućuješ na Sveto pismo. To je jedinstvena Riječ, to je konačan znak! Tu je sve rečeno, sve zapisano. Nauči nas, Gospodine čitati poruku tvoje Riječi. Daj, Gospodine, da shvatimo hitnost ovoga časa, da poslušamo Mojsija i proroke kako bi pale ljuske s naših očiju koje više ne mogu vidjeti pravu istinu i punu stvarnost. Daj da danas čujemo tvoju Riječ koja određuje našu budućnost.

Isuse, siromašni Lazaru pred našim vratima, obrati nas. Trgni nas iz naše samodopadnosti i ravnodušnosti u odnosu na braću i sestre oko nas. Daj da u svima njima otkrijemo i prepoznamo tebe. Ti si, izranjen i prezren, na sebe uzeo rane i boli svih siromaha svijeta, svih Lazara pred našim vratima. Nađi, Isuse, koji se kriješ u njihovu obličju, u nama otvoreno srce za svaku ljudsku bijedu i nevolju. Ako te prepoznamo sada, tada ćemo te prepoznati i u vječnosti. Danomice nas gostiš na gozbi svoje ljubavi. Danomice smijemo na euharistijsko slavlje i uživati kruh života. Daj nam milost da nahranjeni tobom i mi podijelimo svoj kruh, svoj život s gladnima ovoga svijeta. Naći će se tada i za nas mjesta u vječnosti, i to ne samo na krilu Abrahamovu, već u neizrecivom krilu Oca nebeskog.

fra Zvezdan

GRIMIZ, TANANI LAN, GOZBE, ...ČIREVI ...LJUBAV

Pred nama su danas dva čovjeka - bezimni bogataš i siromah imenom Lazar. Bogataš na ovom svijetu „odijevao se u grimiz i tanani lan i danomice se sjajno gostio“, a kad umrije on je ukopan i bi u teškim mukama u paklu, gdje se strašno mučio u plamenu. Siromah Lazar na ovom svijetu „ležao je sav u čirevima pred vratima bogataša i priželjkivao nasititi se onim što je padalo s bogataševa stola“, a kad umrije, odnesoše ga anđeli u krilo Abrahamovo. U ovom svijetu bogataš i siromah živjeli su jedan pored drugoga, među njima nije bilo provalije, mogao je bogataš pomoći siromahu, ali je očito kod bogataša nedostajalo ljubavi. Grimiz, tanani lan i gozbe bile su važnije od čireva i mrvica kruha kojih je siromah bio tako željan. Zar u svemu tomu ne vidimo današnju životnu realnost i to ne tamo negdje daleko, nego tu pred našim vratima, u našem susjedstvu, na našim ulicama. Da li su i nama važniji grimiz, tanani lan i gozbe ili da budemo osjetljivi za brata čovjeka, posebno onoga koji je u potrebi - dati mu komad kruha, dati mu čašu vode koju je bogataš toliko želio u vječnosti. Na ovom svijetu važna je naša ljubav prema bratu čovjeku, sada ga možemo utješiti, ohrabriti, uputiti na pravi put, sada ga možemo poučiti, sada potrebitima možemo

biti grimiz, tanani lan i gozba drugima. Nemojmo biti neosjetljivi poput bogataša, nemojmo biti bez ljubavi prema bratu čovjeku i gospodaru naših života jer postoji velika opasnost da u vječnosti završimo kao bogataš. Sada rješavamo i odlučujemo s koje strane provalije ćemo u vječnosti biti - u vječnoj vatri ili „u krilu Abrahamovu“. Iskoristimo vrijeme dok imamo siromahe pored sebe, dok smo zajedno, da stvorimo nepropadljivo bogatstvo koje će nas prenijeti „u krilo Abrahamovo“. Budimo svjesni da će doći vrijeme kad siromaha nećemo imati pored sebe i kada će u vječnosti između ovih i onih „zjapiti provalija golema te koji bi i htjeli prijeći odavde k vama, ne mogu, a ni odatle k nama prijelaza nema.“ Bogataš je prekasno shvatio da mudrost života nisu grimiz, tanani lan i svakodnevne gozbe, već da je mudrost života liječiti čireve, da je mudrost života u ljubavi - darežljivoj, djelotvornoj, sveobuhvatnoj, nesebičnoj ljubavi. Sada kada je shvatio bogataš se grčevito bori: „Molim te onda, oče, pošalji Lazara u kuću oca moga. Imam petoricu braće pa neka im posvjedoči da i oni ne dođu u ovo mjesto muka.“ A mi, imamo Mojsija, imamo Proroka, imamo zapovjedi, imamo blaženike i svete, imamo Crkvu koja živi već preko dvije tisuća godina i vrata je paklena neće nadvladati, imamo samog Sina Božjega koji nam jasno govori što nam je činiti. Na nama je da se odlučimo da li ćemo prihvatiti grimiz, tanani lan i gozbe ili ćemo liječiti čireve i na Ljubav odgovoriti ljubavlju i u vječnosti postati dio Ljubavi. Sami biramo sa koje strane provalije ćemo biti.

Josip

ODGOVORNOST PROPUSTA

U Lukinom evanđelju ne kaže se da bogataš ima neku zlu nakanu i pogled na Lazara, klošara. Jednostavno, on ga ne vidi... I ovo sljepilo smeta mu da bude spašen, da bude 'pokraj Abrahama'. Isto tako Matej u 25. glavi, kad govori o posljednjem sudu, posljednji su osuđeni oni koji nisu primjećivali one ozloglašene, zatvorenike, bolesne, itd... Oni protestiraju na nesvjesnost, i to ih osuđuje. Znači, radi se o propustu. Ovi tekstovi postavljeni ekstremno, sve nas stavljaju odgovornim i krivim. Kako biti trajno svjestan?! U ovome ne radi se samo o bližnjemu nego o cijelome svijetu. Zar bogate nacije ne zaboravljaju na siromašne? Mi nismo osuđeni za muku (zavist).

Kršćanski moral nam striktno kaže da grijeshimo propustom, da ne činimo ono što bismo trebali činiti. Na primjer, ne branimo kada nekoga nepravедno napadaju. Grijeshimo jer ne činimo dobro koje možemo činiti. Grijeh je u našem povlačenju - nedjelovanju. Kakav poziv na djelovanje i dinamizam u kršćanskom vjerovanju?! Tako bi se moglo reći kao da više grijeshimo propustima (nedjelovanjem) nego li djelovanjem. Pavao nas upozorava da jedino ljubav primjećuje potrebe drugoga. Bez nje ne primjećujemo brige drugoga. Krist nas poučava da već sada stavljamo postavke svojega vječnog života. On naviješta već sada novog čovjeka i nove odnose. **Marijan Jurčević, OP**

TJEDNI KALENDAR

PONEDJELJAK, 26. rujna

Kuzma i Damjan, Damjana

UTORAK, 27. rujna

Vinko Paulski, Gaj, Vincent

SRIJEDA, 28. rujna

Većeslav, Lovro Ruiz i dr.

ČETVRTAK 29. rujna

Mihael. Gabrijel, Rafael, ark.

PETAK, 30. rujna

Jeronim, Sofija Rimaska

SUBOTA, 1. listopada

Terezija od Djeteta Isusa

NEDJELJA, 2. listopada

27. kroz godinu, Anđeli Čuvari

www.franjevci-zemun.com

tel. 011 / 2198134

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 18 sati.

Radnim danom u 9 sati.